

Sygnatura akt II Cz 200/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 12 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Roszewski

Sędziowie: SSO. Barbara Mokras

SSO. Wojciech Vogt – spr.

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2016 r. w K.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. W. (1)

przeciwko pozwanemu M. W. (2)

o alimenty

na skutek zażalenia

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 21 grudnia 2015 r., sygn.. akt III RC 282/15

postanawia:

oddalić zażalenie

Wojciech Vogt Janusz Roszewski Barbara Mokras

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kaliszu udzielił zabezpieczenia na czas trwania postępowania w ten sposób, iż zobowiązał pozwanego M. W. (2) dołożenia na utrzymanie małoletniej M. W. (1) kwoty po 400 zł miesięcznie płatnej do dnia dziesiątego każdego miesiąca do rąk matki małoletniej P. G. wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat i oddalił wnioszek o zabezpieczenie w pozostałym zakresie.

Ustalił, że matka powódki pracuje i zarabia kwotę 1000 zł miesięcznie. Opłaca żłobek w wysokości 380 zł miesięcznie. Na środki czystości i ubranie ponosi wydatki w wysokości 200 zł miesięcznie. Na wyżywienie w wysokości od 250 – 300 zł miesięcznie. Łącznie około 700 zł miesięcznie. Pozwany pracuje w Wielkiej Brytanii i zarabia około 750 funtów tygodniowo. Za mieszkanie i media płaci 400 funtów, za wyżywienie 120 funtów i dojazd do pracy 30 funtów miesięcznie. Na rzecz drugiej córki K. płaci alimenty w wysokości 250 zł miesięcznie. To usprawiedliwia zasądzenie kwoty 400 zł tytułem zabezpieczenia.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożył pozwany zarzucając, że błędne jest ustalenie Sądu I instancji, że może on płacić alimenty w wysokości po 400 zł miesięcznie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił potrzeby małoletniej powódki i możliwości zarobkowe zarówno matki powódki jak i pozwanego.

Nie można podzielić stanowiska skarżącego, że jego możliwości zarobkowe nie pozwalają na opłacenie alimentów w wysokości po 400 zł miesięcznie. Sam pozwany wskazał, że osiąga zarobki w wysokości 750 funtów miesięcznie, co według aktualnego kursu daje kwotę 3750 zł miesięcznie. Zaś wydatki pozwanego wskazane w zażaleniu wynoszą 717 funtów miesięcznie, czyli kwotę 3585 zł. Pozostaje pozwanemu kwota 33 funtów, czyli kwota 165 zł miesięcznie. Z kwoty tej nie byłby w stanie opłacać alimentów w wysokości 250 zł na rzecz córki K. i 250 zł na rzecz powódki. Z powyższego wynika, że pozwany nie wskazał prawdziwych możliwości zarobkowych. Należy więc przyjąć, że są one większe i umożliwiają mu zaspokajanie potrzeb małoletniej w wysokości 400 zł miesięcznie przynajmniej na czas trwania postępowania. Nie można wykluczyć, że dalsze postępowanie dowodowe inaczej wyjaśni przedstawioną kwestię.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji.

Wojciech Vogt Janusz Roszewski Barbara Mokras